

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»

Педагогічний факультет

Кафедра педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Підготовка фахівців для вищої освіти у провідних країнах світу

Освітня програма_Освітні, педагогічні науки

Спеціальність 011 Освітні, педагогічні науки

Галузь 01 Освіта/Педагогіка

Затверджено на засіданні кафедри
педагогіки та освітнього менеджменту
імені Богдана Ступарика
Протокол № 1 від “28” серпня 2020 р.

м. Івано-Франківськ – 2020

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Опис дисципліни
3. Структура курсу (зразок)
4. Система оцінювання курсу
5. Ресурсне забезпечення
6. Контактна інформація
7. Політика навчальної дисципліни

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Підготовка фахівців для вищої освіти у провідних країнах світу
Освітня програма	Освітні, педагогічні науки
Спеціальність	011 Освітні, педагогічні науки
Галузь знань	01 Освіта/Педагогіка
Освітній рівень	третій (освітньо-науковий)
Статус дисципліни	вибіркова
Курс / семестр	І курс, III семестр
Розподіл за видами занять та годинами навчання	Лекції – 20 год. Практичні заняття – 18 год. Самостійна робота – 52 год.
Мова викладання	українська
	https://d-learn.pnu.edu.ua/index.php?%20mod=course&action=ReviewOneCourse&id_cat=81&id_cou=3113

2. Опис дисципліни

Предметом вивчення курсу застосування актуалізації нових підходів до підготовки педагогічних кадрів для вищої школи, спрямованих на формування майбутніх викладачів загальної і педагогічної культури, світогляду, спеціальних знань й вмінь, достатніх для виконання професійних обов'язків.

Зміст програми орієнтований на оволодіння аспірантами відповідних знань, вмінь та навичок, розвиток професійних компетентностей, які знадобляться їм у навчально-виховному процесі.

Вивчення курсу «Підготовка фахівців для вищої освіти у провідних країнах світу» відбувається шляхом застосування інноваційних технологій, інтерактивних методик навчання, проведення обговорень, дискусій, рефлексії. В ході занять у студентів відбувається вироблення власного бачення стосовно педагогічної освіти.

Навчальна програма передбачає огляд, аналіз, оцінку теоретичних положень викладачем у взаємодії зі студентами під час занять.

Мета та цілі курсу

Мета: забезпечити засвоєння аспірантами наукових знань про витоки і тенденції розвитку зарубіжної вищої школи, головні парадигми та концепції підготовки фахівців для її потреб і на цій основі формування професійної компетентності майбутніх викладачів ЗВО України.

Завдання:

- сформулювати цілісну систему знань про витоки, становлення, особливості розвитку зарубіжної вищої освіти, обґрунтувати їхню детермінованість соціально-економічними, політичними та культурними факторами;
- схарактеризувати тенденції розвитку та структуру сучасної вищої школи у розвинених країнах світу;
- розкрити особливості, зміст і технології підготовки фахівців для зарубіжної вищої освіти у різні періоди її функціонування;
- виявити спільне й відмінне у підготовці фахівців для закладів вищої освіти різних типів провідних держав зарубіжжя й України.

У результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен знати:

- особливості розвитку і стан теорії та практики вищої освіти у розвинених зарубіжних державах світу;
- традиції та сучасний досвід оновлення системи підготовки фахівців для закладів вищої освіти зарубіжжя;
- зміст, форми і методи професійної підготовки фахівців для вищої освіти у провідних державах світу;

- моделі управління підготовкою фахівців для закладів вищої освіти європейського та позаєвропейського освітнього просторів.

Вміти:

- аналізувати досвід і проблеми вищої школи розвинених країн світу;
- порівнювати практику зарубіжних та українських ЗВО у галузі підготовки майбутніх викладачів;
- застосовувати набуті теоретичні знання у практиці майбутньої науково-педагогічної діяльності, у процесі розв'язання практичних завдань у різних організаційних формах навчання;
- здійснювати науково-пошукову діяльність у галузі підготовки фахівців для зарубіжної й української вищої освіти;
- самостійно працювати з освітніми документами, літературою, електронними ресурсами, дотичними до навчального курсу.

Компетентності

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі освіти у процесі професійної та дослідницької діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань і професійної практики.

Загальні компетентності(ЗК):

ЗК 1. Здатність до оволодіння загально-науковими компетентностями.

ЗК 2. Здатність до розуміння предметної галузі, професійної діяльності зі спеціальності, генерування нових ідей при розв'язанні дослідницьких завдань.

ЗК 4. Здатність планувати і здійснювати дослідницьку й інноваційну діяльність, ставити і вирішувати науково-дослідницькі проблеми.

ЗК 5. Здатність розробляти наукові проекти та керувати ними.

ЗК 6. Здатність використовувати сучасні інформаційні технології у науковій діяльності, виявляти власну світоглядну позицію до отриманої інформації.

Фахові (предметні) компетентності(ФК):

СК 1. Здатність володіти педагогічною майстерністю, професійними вміннями до поглиблення наукових знань фахівців галузі загальної педагогіки, історії педагогіки.

СК 2. Здатність аналізувати, систематизувати й узагальнювати результати наукових досліджень у сфері загальної педагогіки та історії педагогіки, досягати наукових результатів, що репрезентують нові знання.

СК 3. Здатність до застосування новітніх теорій, технологій і методів науково-педагогічного дослідження для розв'язання комплексних проблем у галузі загальної педагогіки та історії педагогіки.

СК 4. Здатність здійснювати теоретичний, методологічний і емпіричний аналіз проблем психолого-педагогічних наук, оцінювати та забезпечувати якість наукових досліджень.

СК 5. Здатність ініціювати, розробляти і реалізовувати комплексні проекти у галузі загальної педагогіки та історії педагогіки.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Здатність поглиблювати, переоцінювати існуючі знання, здійснювати критичний аналіз, оцінку і синтез нових та комплексних ідей.

ПРН 2. Аналізувати і застосовувати науковий доробок українських і зарубіжних вчених, фундаментальні концепції та теорії у професійній сфері.

ПРН 3. Знати систему організації освітнього процесу у ЗВО.

ПРН 4. Уміти започатковувати, планувати, реалізовувати і коригувати послідовний процес наукового дослідження, демонструвати дослідницькі навички у галузі загальної педагогіки та історії педагогіки з дотриманням належної академічної доброчесності.

ПРН 5. Уміти розробляти комплексні наукові проекти у галузі загальної педагогіки, історії педагогіки та історії вищої освіти, кваліфіковано реалізувати їх.

Структура курсу			
Обсяг навчальної дисципліни			
Вид заняття	Загальна кількість годин		
лекції	20год.		
семінарські заняття / практичні / лабораторні	10год.		
самостійна робота	60год.		
Ознаки навчальної дисципліни			
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
3	Освітні, педагогічні науки	2	вибірковий
Тематика навчальної дисципліни			
Тема	Кількість год.		
	Лекції	Практичні	Самостійна робота
<p>Тема 1. Становлення і розвиток вищої освіти у світовому вимірі.</p> <p>Мета, завдання, специфіка навчального курсу «Підготовка фахівців для вищої освіти у провідних країнах світу».</p> <p>Витоки зарубіжної вищої освіти. Соціально-економічні, політичні і культурно-освітні фактори виникнення перших закладів вищої освіти у древніх цивілізаціях.</p> <p>Становлення і розвиток університетської освіти. Зміст освітнього процесу в середньовічних університетах.</p> <p>Особливості організації та змісту вищої освіти у провідних державах світу у XVII – XX ст.</p>	2		4
<p>Тема 2. Провідні стратегії розвитку сучасної і зарубіжної вищої освіти.</p> <p>Сутність процесів інтеграції та глобалізації і їх вплив на розвиток вищої освіти.</p> <p>Орієнтація на неперервну освіту, продовження її обов'язковості після школи як тенденції сучасної і зарубіжної освіти.</p> <p>Підвищення ролі університетів у розвитку національних і європейських культурних цінностей.</p> <p>Тенденція урізноманітнення закладів вищої освіти, створення і розвиток нових типів ЗВО у провідних державах Заходу.</p> <p>Причини, особливості та зміст тенденції здобуття вищої освіти за межами національного освітнього простору.</p>	2		4
<p>Тема 3. Болонський процес у системі реформування європейської вищої освіти.</p>	2		4

<p>Провідні чинники та сутність європейської інтеграції у системі вищої освіти.</p> <p>Основні етапи Болонського процесу та його ключові позиції.</p> <p>Особливості організації освітнього процесу у ЗВО згідно з документами Болонської освітньої співдружності.</p> <p>Європейська кредитно-трансферна й акумулююча система організації навчального процесу: характерні особливості й умови ефективного використання.</p> <p>Заклади вищої освіти України у Болонському процесі: проблеми та перспективи реалізації мети і завдань інтеграції національної вищої освіти у європейський освітній простір.</p>			
<p>Тема 4. Особистість викладача вищої школи в сучасному міжнародному вимірі.</p> <p>Місце і роль викладача в освітньому процесі зарубіжної вищої школи та вимоги до нього в історичній ретроспективі.</p> <p>Сутнісна характеристика основних понять теми відповідно до сучасних міжнародних освітніх документів.</p> <p>Академічне навантаження викладача у сучасних ЗВО зарубіжжя. Сутність змін у вимогах і умовах праці викладачів вищої школи провідних зарубіжних держав.</p> <p>Особистісно-професійні якості педагога-викладачазакладу вищої освіти зарубіжжя.</p> <p>Характеристика загально-культурних і професійних компетентностей викладача ЗВО провідних держав світу.</p>	2		4
<p>Тема 5. Організація та зміст підготовки фахівців для закладів вищої освіти розвинених країн світу на початку XXI ст.</p> <p>Сутність поняття «підготовка фахівців» для ЗВО.</p> <p>Концептуальні підходи до підготовки фахівців для зарубіжних ЗВО (гуманістичний, особистісно-орієнтований, технологічний, контекстний, аксіологічний, компетентнісний, синергетичний).</p> <p>Зміст, форми, методи, принципи, методологічні підходи щодо конструювання моделі підготовки фахівців для сучасної вищої зарубіжної школи.</p> <p>Ретроспективний аналіз етапів і тенденцій системи підготовки фахівців закладів вищої освіти провідних держав світу.</p>	2		4

<p>Концепції та моделі підготовки викладачів дисциплін педагогічного циклу для ЗВО розвинених країн світу.</p> <p>Зміст підготовки фахівців спеціальних дисциплін для потреб зарубіжної вищої освіти.</p>			
<p>Тема 6. Проблема якості підготовки фахівців для вищої освіти та шляхи її розв'язання у зарубіжній вищій школі.</p> <p>Сутність освітніх парадигм, фундаментальних принципів, методологічних підходів упровадження нових форм, інноваційних технологій забезпечення якості підготовки фахівців для вищої освіти розвинених країн світу.</p> <p>Моніторинг якості професійної підготовки фахівців закладів вищої освіти.</p>	2		4
<p>Тема 7. Особливості контролю й оцінювання професійних знань і педагогічних компетентностей майбутніх фахівців вищої школи провідних держав світу.</p> <p>Функції, види та форми діагностування рівня освіченості майбутніх фахівців ЗВО.</p> <p>Особливості оцінювання результатів їхньої підготовки як важлива складова оцінних моделей зарубіжних країн.</p> <p>ЄКТС як чиннику досконалення знань, умінь і навичок майбутніх фахівців вищої школи.</p> <p>Використання зарубіжного оцінного досвіду в Україні.</p>	2		4
<p>Тема 8. Управління процесом підготовки фахівців для закордонної вищої освіти.</p> <p>Особливості та зміст управління у ЗВО провідних держав світу.</p> <p>Автономія і підзвітність у системі зарубіжної вищої освіти.</p> <p>Нормативно-правове регулювання процесу підготовки фахівців для вищої освіти розвинених країн світу.</p> <p>Система управління процесом підготовки фахівців для потреб вищої школи відповідно до педагогічних моделей цього процесу у провідних світових спільнотах.</p>	2		4
<p>Тема 9. Вища освіта провідних держав світу на межі XX – XXI ст.</p>			

<p>Зміст європейських і поза європейських програм із підвищення якості підготовки майбутніх викладачів ЗВО.</p> <p>Актуальність якості підготовки фахівців ЗВО зарубіжжя для української вищої освіти.</p>	2		4
<p>Тема 10. Болонський процес як засіб інтеграції та демократизації вищої освіти країн Європи.</p> <p>Відображення проблем професійної підготовки фахівців для вищої освіти у документах і матеріалах Болонського процесу та інших міжнародних освітніх актах початку XXI ст., зокрема Міжнародної стандартної класифікації освіти (2011 р.).</p>	2		4
<p>Тема 1. Теоретичні засади і практика підготовки фахівців для вищої освіти у провідних державах американського континенту.</p> <p>Університетська освіта у державах Заходу на межі XX – XXI ст.</p>		2	4
<p>Тема 2. Зміст, форми і методи підготовки майбутніх фахівців для закладів вищої освіти провідних країн ЄС. Зарубіжний досвід і практика організації вищої освіти в Україні у XX ст.</p> <p>Особливості, зміст і форми оцінки професійних якостей фахівців у вищих школах держав українського пограниччя</p> <p>Упровадження зарубіжної практики управління процесом підготовки фахівців ЗВО у практику української вищої школи</p>		2	4
<p>Тема 3. Зміст, форми і методи підготовки майбутніх фахівців для закладів вищої освіти провідних держав азійського континенту.</p> <p>Заклади вищої освіти України у Болонському процесі: проблеми та перспективи реалізації мети і завдань інтеграції національної вищої освіти у європейському освітньому просторі.</p>		2	4
<p>Тема 4. Внесок міжнародних організацій (ЮНЕСКО, Ради Європи та ін.) у стратегію розвитку вищої освіти та підвищення якості підготовки фахівців для її потреб.</p> <p>Альтернативні концепції та напрями підготовки фахівців для закладів вищої освіти зарубіжжя.</p>		2	4

<p>Тема 5. Інноваційні моделі управління процесом підготовки фахівців для ЗВО держав Заходу.</p> <p>Організація та зміст підготовки фахівців для потреб українських закладів вищої освіти у державах Заходу.</p> <p>Дистанційна освіта у системі підвищення кваліфікації фахівців зарубіжних ЗВО.</p>		2	4
Загалом	20	10	60

Система оцінювання курсу

Загальна система оцінювання курсу	<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Рейтинговий показник</th> <th rowspan="2">Оцінка ECTS</th> <th colspan="2">Оцінка у національній шкалі</th> </tr> <tr> <th>Екз.диф.залік курс роб.(проект), практика</th> <th>Залік</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>90-100</td> <td>A (відмінно)</td> <td>Відмінно</td> <td rowspan="4" style="text-align: center;">Зараховано</td> </tr> <tr> <td>82-89</td> <td>B (добре)</td> <td>Добре</td> </tr> <tr> <td>75-81</td> <td>C (добре)</td> <td></td> </tr> <tr> <td>64-74</td> <td>D (задовільно)</td> <td>Задовільно</td> </tr> <tr> <td>60-63</td> <td>E(задовільно)</td> <td></td> <td rowspan="3" style="text-align: center;">Незараховано</td> </tr> <tr> <td>35-59</td> <td>FХ(незадовільно) з можливістю повторного складання</td> <td>Незадовільно</td> </tr> <tr> <td>1-34</td> <td>F(незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	Рейтинговий показник	Оцінка ECTS	Оцінка у національній шкалі		Екз.диф.залік курс роб.(проект), практика	Залік	90-100	A (відмінно)	Відмінно	Зараховано	82-89	B (добре)	Добре	75-81	C (добре)		64-74	D (задовільно)	Задовільно	60-63	E(задовільно)		Незараховано	35-59	FХ(незадовільно) з можливістю повторного складання	Незадовільно	1-34	F(незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням		<p>Оцінювання здійснюється за національною шкалою оцінювання на основі 100-бальної системи.</p>	
	Рейтинговий показник			Оцінка ECTS	Оцінка у національній шкалі																											
		Екз.диф.залік курс роб.(проект), практика	Залік																													
	90-100	A (відмінно)	Відмінно	Зараховано																												
	82-89	B (добре)	Добре																													
	75-81	C (добре)																														
	64-74	D (задовільно)	Задовільно																													
	60-63	E(задовільно)		Незараховано																												
35-59	FХ(незадовільно) з можливістю повторного складання	Незадовільно																														
1-34	F(незадовільно) з обов'язковим повторним вивченням																															

Види навчальної роботи	Максимальна кількість балів
Лекція	0
Семінарські заняття	25
Самостійна робота	15
Індивідуальне чи творче заняття	10
Залік/Екзамен	50
Максимальна кількість балів	100

5. Ресурсне забезпечення

Матеріально-технічне забезпечення	Мультимедіа, лабораторії, комп'ютери та інше
-----------------------------------	--

Література

Базова

1. Про вищу освіту. Закон України від 1.07.2014 № 1556 – VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 37 – 38.
2. Про освіту. Закон України від 5.09.2017р. *Відомості Верховної Ради*. 2017. № 38-39.
3. Британ В. Т. Світова та відчизняна вища школа. Історико-культурологічний аспект: навч. посіб. Дніпропетровськ: РВА «Дніпро» - ВАЛ, 2006. 140 с.
4. Буряк В. Викладач університету: вимоги до особистісних і професійних рис. *Вища школа*. 2010. №3-4. С. 11-35.

5. Международная стандартная классификация образования. 2011 год. / Ин-т статистики ЮНЕСКО. [Электрон. ресурс]. Режим доступа: [http:// www. uis. unesco. org/ Education// Dokuments/ UNESCO_GC_36-19_ISCED_RU.pdf](http://www.uis.unesco.org/Education/Dokuments/UNESCO_GC_36-19_ISCED_RU.pdf).

6.6. Болонський процес у фактах і документах (Сорбонна – Болонья – Саламанка – ПрагаБерлін / упоряд М. Ф. Степко, Я.Я. Болюбаш, В. Д, Шинкарук та ін. Тернопіль: Екон. думка, 2003. 60 с.

7. Васюк О.В. Порівняльна педагогіка. Київ, 2008. 290 с.

8. Вища освіта і Болонський процес: навч. посіб. для студ. вищих навч. закл./М. Дмитриченко, Б.Хорошун та ін. Київ: ЗнанняУкраїни, 2006. 440 с.

9. Вища освіта України і Болонський процес: навч. посіб. / за ред. В. Кременя. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004. 384 с.

10. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи: підручник. Київ: Центр навч. літ., 2006. 384 с.

11. Вульфсон Б.Л. Мировое образовательное пространство на рубеже века: учеб. пособ. Москва: Из-во Московского психолого-социального ин-та, 2006. 260 с.

12. Галус О.М., Шапошнікова Л. М.Порівняльна педагогіка: навч. посіб. Київ: Вища школа, 2006. 215 с.

13. Зварич І. Оцінювання педагогічної компетентності викладачів США: досвід для вищих навчальних закладів України. *Вища школа*. 2013. №6. С. 83 – 91.

14. Згуровський М.З. Болонський процес: головні принципи та шляхи структурного реформування вищої освітиУкраїни. Київ: НТУУ «КПІ», 2006. 544 с.

15. Кічук Н.В. Освіта у сучасному світі: навч. посіб. Ізмаїл, 2001. 88 с.

16. Корсак К.В. Світова вища освіта: порівняння і визнання закордонних кваліфікацій і дипломів: монографія. Київ: МАУП – МКА, 1997. 208 с.

17. Кошманова Т. Розвиток педагогічної освіти у США (1960-2000 рр.): автореф. дис. ... д-ра пед. наук. Київ. 2002. 40с.

18. Кравець В. Зарубіжна школа і педагогіка ХХ ст.: навч. посіб. Тернопіль, 1996. 290 с.

19. Кравець В. Історія класичної зарубіжної педагогіки та шкільництва: навч. посіб. Тернопіль. 1996. 436 с.

20. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Київ: Знання, 2011. 486 с.

21. Нагаєв В. М. Методика викладання у вищій школі: навч. посіб. Київ: ЦУЛ, 2007. 232 с.

22. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. / за ред. З.Н. Курлянд. 2-е вид. Київ: Знання, 2005. 398 с.

23. Пуховська Л.П. Професійна підготовка вчителів у Західній Європі: спільність і розбіжності: монографія. Київ: Вища школа, 1997. 180 с.

24. Сбруєва А.А. Порівняльна педагогіка: навч. посіб. 2-е вид. Суми: ВТД «Університетська книга», 1999. 320 с.

25. Слєпкань З.І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі: навч. посіб. Київ: Вища школа, 2005. 239 с.

26. Суліма Є., Шепелєв М. Сучасна глобалістика: політика, освіта, культура. Київ: М. П. «Леся», 2012. 632 с.

27. Туркот Т.І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Київ: Кондор, 2011. С. 30 – 44.

Допоміжна

1. Абашкіна Н. В. Принципи розвитку професійної освіти в Німеччині. Київ: Вища школа, 1998. 208 с.

2. Высшее образование в XXI веке. Всемирный статистический обзор по высшему образованию. 1980 – 1995 гг. ЮНЕСКО: Париж, 5 – 9 октября, 1998 г. 71 с.

3. Георгиева Т. С. Высшая школа США на современном этапе. Москва. Высшая школа, 1989. 164 с.

4. Енциклопедія освіти / гол. ред. В.Г. Кремень. Київ :ЮнікомІнтер, 2008. 1040 с.
5. Козак Н.Л., Шоробура І. М.Університетська освіта: навч. посіб. Львів: Новийсвіт – 2000, 2011.180 с.
6. Михайличенко О. В., Репетюк Н. С. Система освіти у сучасній Японії. Київ: Держ. унів. лінгвіст. 1997. 142 с.
7. Мороз І.В. Кредитно-модульна система організації навчального процесу: довід. для студ. Київ: ОсвітаУкраїни, 2005. 90 с.
8. Нейматов Я.М. Образование в XXI веке: тенденции и прогнозы. Москва: Алгоритм, 2002. 480 с.
9. Ржевська А. В. Управління сучасними західноєвропейськими університетами. Пед. науки: зб. наук праць. Херсон. 2009. Вип. LIV. С. 366 – 371.
10. Системы высшего образования стран Запада. Москва: Изд-во Ун-та Дружбы народов, 1991. Ч.1. 164с. Ч.2. 142 с.

Інформаційні ресурси

11. Національний Темпус-офіс в Україні [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://tempus.org.ua/uk/vyshha-osvita-ta-bolonskuj-proces.html>
12. Офіційний сайт Міносвіти і науки України [Електронний ресурс].Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua>.
13. Офіційний сайт ЮНЕСКО [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.unesco.org/>
14. Compulsory Education in Europe. 2011 / 12 [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/dokuments/compulsory_edukation/106_compulsory_education_EN.pdf

6. Контактна інформація

Кафедра	Кафедра педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика, вул. Бандери, 1, каб.510. (0342) 57-00-11 , https://kpiibs.pnu.edu.ua kstuparyka@pnu.edu.ua
Викладач	Нагачевська Зіновія Іванівна - доктор педагогічних наук, доцент
Контактна інформація викладача	zinoviia.nahachevska@pnu.edu.ua

7. Політика навчальної дисципліни

Академічна доброчесність	Будь-які форми порушення академічної доброчесності не толеруються. Оцінювання здійснюється за національною та ECTS шкалою оцінювання на основі 100-бальної системи. (Див.: пункт 8.3. «Види контролю» Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»).
Пропуски занять (відпрацювання)	Виконання усіх передбачених форм навчальної роботи, які підлягають поточному оцінюванню. Мінімальна кількість балів для позитивного зарахування курсу - 50.
Виконання завдання пізніше встановленого терміну	Аспірант зобов'язаний відпрацювати пропуски семінарських (практичних,

	лабораторних) занять у порядку, передбаченому відповідними Положеннями. Аспірант зобов'язаний відпрацювати пропущене заняття упродовж двох тижнів із дня пропуску заняття.
Додаткові бали	Аспірант може отримати додаткові бали відповідно до «Положення про Освітню програму»
Неформальна освіта	Можливість зарахування. Рекомендовані платформи: PROMETHEUS, ДНУ «УкрІНТЕІ», EDERA.

Викладач

доктор педагогічних наук, доцент
Кафедри педагогіки та освітнього менеджменту
імені Богдана Ступарика
Нагачевська Зіновія Іванівна